

Krystušowej tejšch troschtowacž ne-
šmeli.

Alle jeno so my naschu hegen Modlit-
wu sa; rječ nedyrbim; dokelž my
Krystuša lubo mamy. Pšchetož tak je
wobsančnenny, a my mamy šwjeru na to
kedibowacž a wuknyčž, sčtuž na Kry-
stuša šwoj Roscht a šwoju Lubošž staji,
teho chze ton Botječž sažo lubowacž,
a zwar tak, so chze jeho wušyšchecž.
Dže wostanu tu cži Podjanszy, kiž nas
na to dobre Proschenje tnych šwjatnych
kafali, a troschtowali šu.

Zo rjeka jene troschtne Wabenje a Nu-
czenje kModlenju. A to je tejšch
wjeszje jene kražne Pšhistupenje kBo-
hu, kotrež nam nasch luby Knes JE-
sus Krystus se šwojim Wumrecžom, a
se šwojim Rodženjom se Sswjeta kBot-
zej scžinił a warbowat je. So my,
nech je, džež chze, w Zyrkwi, Kežzi, Pin-
zy, Kucheni, na Pohlu, a gratowej Ko-
mori, jeli so my hewak Kšcheszijenjo
šmy, a Krystuša lubo mamy, šwutro-
trobu pšched Bohom wNebeschach stu-
picž, snim recžecž, a jeho wo schelake, cžo-
hož nam treba je, prošnyčž možemy.
Pšchetož ktajkej Prostwi netrebasch he-
wak ničžo, hacž jeno tajku Wutrobu,
kiž praji: Nebesti Botze, ja wjem, so
me lubujesch, dokelž ja twojeho Ssyna,
mojeho Sbožnika, JEsuša Krystuša
lubuju. Stajkim Dowjerenjom a
Nadžiju chzu ja tebe njek troschnje pro-
šnyčž: Niz jako bych tak šwjatny from-
ny był; ale dokelž wjem, so ty nam two-
jeho Ssyna Krystuša JEsuša dla schit-

šo rad dasch a schenkowasch. We tem
šamem Meni šteju ja njek pšched to-
bu, a prošnu teje a nezwybluju, so by
tajka Prostwa (njek bych ja mojej Par-
schony dla był, kajkiž bych chzy.) wje-
szje wušyšchane nebyta. Pšche-
tož tu dyrbi šo jedyn Kšcheszijan
jara na kedibu wsacž, so by stej Modlit-
wu tak dotho necakal, hacž by šo jemu
šdalo, so by njek prawje cžiszje knej pšchi-
hottowam był, kiž tejšch ton Čžert mi
šam husto stajkim myšlemi sadžje-
wat je, so šym šebi myšlit: Ty njek
nešny pšchihottowam ktemu, ty možesch
predy to aby tamne cžinicž, duž možesch
šo ty potom bes Sadžewanja modlicž.
Sčtuž tajke Myšlje pošucha, a šo na-
tem Modlenju sadžewacž a hohrjedžer-
ječž da: Temu so wjeszje pojndže, kajž
tamnej burstej Žonstej, kiž šebi tejšch
pšchetso njeschto kDželi prjotk wsa, pre-
dy hacž by šo modlita, a štem nidy
kModlenju nepšhindže.

Pšchetož ton Čžert je Schibat, a lješe
pšchetso ša nami, so by nam na tem a na
druhym sadžewacž moł.

Zehodla dyrbimi šo pšhecžiwu nje-
mu hottowacž, so by nam nesadžewat:
Alle tak rucžje, hacž ta Nusa pšched Wo-
czomaj je, šebi myšlicž: Njek je ta
prawa Sčtundžicžka kModlenju;
Nekšym ja runje prawje pšchitto-
wam a dostojny, Boh derje budže
me prawje pšchi hottowaneho a dostoj-
neho scžinicž. Pšchetož ja wjem, won
ma me Krystuša dla, niz moje dla, tak
lubu,